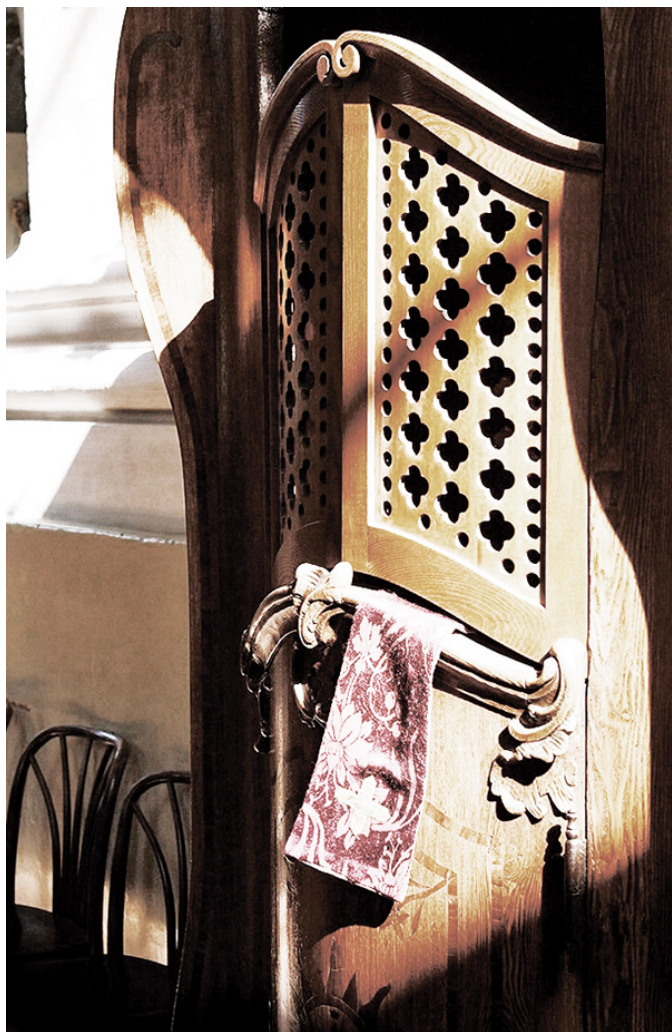

Łaska... Słowo nie popularne w dzisiejszym świecie, tak jak i słowa „zbawienie” lub „odkupienie”... Jednak nie da się tego słowa uniknąć, ponieważ jest ono ściśle związane z językiem Biblii i wiarą. „Łaska Boża do zbawienia jest koniecznie potrzebna” – naucza Kościół. **POJĘCIE ŁASKI**

Żyjemy w społeczeństwie, które stawia akcent na sprawiedliwość społeczną, głosi równość wszystkich ludzi w dostępie do dóbr materialnych, równość w dostępie do władzy i funkcji społecznych. Dlatego możemy odczuwać niechęć do takiego pojęcia jak „łaska”. Raczej uważamy, że należy rzetelnie spełniać swoje obowiązki wobec innych ludzi i wymagać tego, co nam się należy. †

Jest to tak zwana sprawiedliwość rozdzielcza i taka postawa dzisiaj powszechnie jest uważana za poprawną. Daje się jednak też zauważyć, że przestrzeganie z „zimną krwią” sprawiedliwości rozdzielczej bez miłości prowadzi do zaniku serdeczności i wdzięczności w relacjach między ludźmi.

Sprawa wygląda o wiele gorzej, gdy postawę sprawiedliwości rozdzielczej nieświadomie przenosimy na swoje relacje z Panem Bogiem. Wiara chrześcijańska stwierdza, że Pan Bóg jest obdarzającym Ojcem, a z naszej strony jest potrzebna wdzięczność i świadomość, że bez Niego nic dobrego nie możemy uczynić. Istniejemy jedynie dzięki łasce Pana Boga, a ponadto jesteśmy dłużnikami Jego miłosierdzia.

Wystarczy przypomnieć przypowieść Jezusa o nielitościwym dłużniku, która ocenia dług wobec Boga jako niemożliwy do spłacenia (100 000 talentów = 320 ton złota!). Koniecznie

potrzebujemy przebaczenia Bożego – koniecznym jest i pojęcie łaski, to jest uznanie, że Bóg obdarowuje nas za darmo, jedynie z miłości, a z naszej strony potrzebna mocna wola trwania w przyjaźni z Nim, unikając za wszelką cenę grzechu śmiertelnego.

ŁASKA UŚWIĘCAJĄCA

Łaska Boża dzieli się na uświęcającą i uczynkową. Łaska uświęcająca to nadprzyrodzony i stały dar Boży, który przyodziewa duszę w wysoki stopień piękności duchowej. Natomiast łaskę uczynkową Bóg daje człowiekowi dla wykonywania dobrych uczynków, potrzebnych do zbawienia.

Łaskę uświęcającą otrzymujemy na chrzcie świętym. Przychodzimy na ten świat w grzechu pierworodnym, dlatego potrzebujemy sakramentu, który zgładzi grzech pierworodny i wprowadzi duszę w stan łaski uświęcającej. Na chrzcie św. Duch Święty wstępuje do duszy, nadając jej znamię piękności. Ten trwały stan piękności duszy, jako skutek mieszkającego w niej Ducha Świętego nazywamy łaską uświęcającą.

Między duszą w łasce uświęcającej a duszą w grzechu ciężkim jest zasadnicza różnica: dusza w grzechu śmiertelnym jest duchowo martwa, a dusza w łasce uświęcającej przeznaczona jest do życia wiecznego. Św. Katarzyna ze Sieny, widząc duszę w stanie łaski uświęcającej, zawołała: „Panie, gdyby mi wiara nie mówiła, że jest jeden Bóg, sądziłabym, że ta dusza jest bóstwem. Rozumiem, że za tak piękną duszę mogłeś umrzeć!”.

Będąc w stanie łaski uświęcającej podobni jesteśmy do człowieka, który przybrał nową piękną szatę. Dlatego Jezus porównał stan łaski uświęcającej do szaty godowej w przypowieści o uczcie wieczornej (por. Mt 22) i o marnotrawnym synu (por. Łk 15).

Stan łaski uświęcającej to największy skarb, jaki mamy. Skarb, który przewyższa skarby całego świata widzialnego. Wiemy, że bez niego nie możemy dostać się do Nieba. Dusza będąca w stanie łaski trwa w przyjaźni z Bogiem. Św. Magdalena de Pazzi napisała: „Gdyby człowiek, będący w stanie łaski uświęcającej, poznał, jak bardzo miłuje go Bóg, musiałby umrzeć z nadmiaru radości”.

SKUTKI DZIAŁANIA ŁASKI UŚWIĘCAJĄCEJ W DUSZY CZŁOWIEKA

Stan łaski uświęcającej wprowadza nas w stan dzieciństwa Bożego. Wiemy, że na chrzcie stajemy się dziećmi Boga, a przez to stajemy się dziedzicami Nieba! Duch Święty poprzez łaskę uświęcającą łączy nas z Bogiem i czyni sam Jego świątynią.

Jezus mówi: „Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i mieszkanie u niego uczynimy” (J 14, 23). Człowiek żyjący w stanie łaski jest mieszkaniem Trójcy Przenajświętszej! Przez grzech ciężki tracimy to dzieciństwo, ale możemy je odzyskać przez sakramentalną spowiedź.

Duch Święty przez łaskę uświęcającą uszlachetnia swoją łaską nasz rozum i wolę. Wlewa w nas cnoty wiary, nadziei i miłości. Udziela siedmiorakich darów, czyniąc ją skłonną do dobrego. Ułatwia rozwój cnót. To z kolei rodzi wewnętrzne zadowolenie, pokój wewnętrzny i duchową radość nawet mimo cierpień i trudów.

Duch Święty jest przecież Pocieszycielem. To On nakłania nas do dobrych uczynków i czyni je zasługującymi na życie wieczne. Św. Maksym Wyznawca napisał: „Jak kwiat otwiera się pod dotknięciem światła słonecznego, tak pod dotknięciem siły Bożej i światła łaski Ducha Świętego otwiera się serce zatwardziałego grzesznika, wydając miłą woń cnoty i pobożności”. Jak wiatr porusza wiatrak, tak Duch Święty serce wierzącego człowieka.

Ten, kto jest w stanie łaski uświęcającej może zdobywać odpusty zupełne i częściowe za

siebie lub za zmarłych. Dobre uczynki wykonane w stanie łaski stanowią odpust częstkowy i pociągają za sobą darowanie kary doczesnej za grzechy. Chrystus powiedział: „Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł?” (Mt 16, 26).

CZY MOŻNA ŁASKĘ UTRACIĆ LUB ODZYSKAĆ?

Największym dramatem dla człowieka jest utrata stanu łaski uświęcającej. Poprzez grzechy powszednie (lekkie) nie tracimy jej. Natomiast, grzech ciężki wypędza Chrystusa z duszy człowieka, o czym czytamy w Dzienniczku św. Faustyny.

Św. Jan Vianney mówił: „Jak ciało bez ducha jest trupem, tak dusza człowieka, pozbawiona łaski Bożej, jest martwa i napełnia wstrętem Boga i aniołów. W tym stanie nie może ona zrobić nic, co by zasługiwało na życie wieczne. [...] Cudowna piękność znika; dusza, podobna przedtem do aniołów, teraz staje się brzydka jak czart albo ściervo leżące osiem dni w słonecznym upale. Po grzechu człowiek traci wszystkie zasługi zebrane na życie wieczne. Grzech śmiertelny oddaje naszą duszę w niewolę szatana, czyni nieprzyjaciółmi Boga i zamyka bramę do niebieskiej ojczyzny. Człowiek w grzechu śmiertelnym staje się mieszkaniem złego ducha... Pozostaje mu tylko piekło” („Kazanie o grzechu śmiertelnym”). Święta Teresa widziała duszę w stanie grzechu ciężkiego. I widok ten tak ją przeraził, że wolałaby ponieść męki piekielne niż popełnić choćby jeden grzech.

Grzech ciężki to największe nieszczęście, jakie może nas w życiu spotkać. Przebywanie w stanie grzechu zaciemnia rozum i osłabia wolę. Stąd widzimy jak wielu z tych, co latami trwają w grzechu, bez Ducha Świętego tracą rozeznanie prawdy i poczucie grzechu.

Każdy, kto świadomie i dobrowolnie łamie przykazanie Boże lub kościelne w rzeczy ważnej, popełnia grzech ciężki. Potrzebuje wtedy sakramentalnej spowiedzi, w której na nowo otrzyma od Boga stan łaski. Do ważności spowiedzi św. wystarczy akt żalu niedoskonały, ponieważ w sakramencie pokuty Bóg z łaski swojej uzupełnia ze skarbca zasług Chrystusa Pana to, czego nam brak. Gdy chory już nie może się wyświadczać, a wcześniej odczuwał żal za grzechy, to sakrament namaszczenia chorych daje mu łaskę odpuszczenia grzechów.

Prócz sakramentalnej spowiedzi samo wzbudzenie aktu żalu doskonałego, czyli żalu płynącego z pobudki miłości Boga, już sprowadza w duszę łaskę uświęcającą. Akt ten jednak, by był doskonałym, musi zawierać w sobie również pragnienie spowiedzi św. tak szybko, jak to możliwe. Negacja sakramentalnej spowiedzi przez człowieka, który trwa w grzechu ciężkim, uniemożliwia wzbudzenie żalu doskonałego. Negacja spowiedzi jest objawem wielkiej pychy.

Troszczmy się o nasze zbawienie. Szczególnie w czasie pandemii trwajmy w stanie łaski uświęcającej, to jest bez ciężkiego grzechu na sumieniu. Trudne chwile próby wiary, którymi, niewątpliwie, są obecna sytuacja i przemiany społeczne, powinny zbliżać nas do Boga, a nie oddalać.

Żyjmy więc tak, abyśmy mogli ilekroć uczestniczyć we Mszy św. przystępować do Komunii św. Gdyby spotkało nas nieszczęście popełnić grzech ciężki – idźmy do spowiedzi nie odkładając! Strzeżmy tego największego skarbu – stan łaski uświęcającej, jaki nosimy w naczyniu glinianym, którym jest nasze ciało!